

ע"פ 42154/03/15 - נהאד עמוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

09 יוני 2015

ע"פ 42154-03-15 עמוס(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט צבי דותן כב' השופט
ד"ר שמואל בורנשטין

נהאד עמוס	המערער
מדינת ישראל	נגד המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד עלא תילאווי

ב"כ המשיבה עו"ד נח בונה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 60300-07-12 (בית משפט השלום בראשל"צ) בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, שימוש ברכב ללא רשות, נטשת הרכב בתחנת דלק באבו גוש, פירוק הרכב וחבלה במזיד בנסיבות המתוארות ברישא גזר הדין.

המערער נידון ל - 14 חודשי מאסר בפועל, מתוכם שנה במצטבר ל - 52 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על המערער בתיק אחר, וחודשיים חופפים לו.

כמו כן נידון המערער לשנת מאסר על תנאי ולשישה חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים גזר הדין, לתשלום קנס בסך 1,500 ₪ ולתשלום פיצוי לבעל הרכב בסך 3,500 ₪.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וכלפי דרך הפעלתו ביחס לעונש המאסר של 52 חודש שמרצה המערער בתיק אחר.

במהלך הדיון בפנינו הוברר כי פרט לעונש של 52 חודשים הנ"ל, הופסקו שיפוטיות עבודות שירות שביצע המערער למשך 4.5 חודשים.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא הוא מתחם שגוי, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובאשר למיקומו של המערער בתוך מתחם הענישה, טוען ב"כ המערער כי שגה בית המשפט קמא כאשר לא התחשב בנסיבותיו האישיות של המערער כפי שנטענו לראשונה בפנינו על ידי ב"כ המערער.

ב"כ המערער טוען כי לא ניתנה למערער הזדמנות לצרף את העבירות נושא גזר הדין לתיק שבגינו נידון ל - 52 חודשי מאסר אך בפתח הדיון לפנינו, לאחר שב"כ המשיבה הציג בפני נתונים בעניין זה, חזר בו ב"כ המערער מטענה זו אם כי טען שבא כוחו של המערער בערכאה הקודמת לא נתן דעתו די צורכה על התיק הקודם שבגינו ריצה המערער 52 חודשי מאסר.

עיון בגזר הדין נושא הערעור מעלה כי בית המשפט קמא אמנם לא התייחס לנסיבות אישיות של המערער, אך עיון בטיעונים לעונש מפי ב"כ המערער דאז ומפי המערער מעלה כי הם לא הביאו בפני בית המשפט קמא כל נתון באשר לנסיבות אישיות של המערער ואין בנסיבות האישיות שהובאו בפנינו על ידי ב"כ המערער כדי להשפיע על מתחם הענישה ועל מיקומו של המערער בתוך המתחם.

איננו מקבלים את טענת ב"כ המערער בכל הקשור למתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא לעבירות נושא מאסרו של המערער, שכן המערער לא רק שפרץ לרכב וגנב אותו, אלא הוא אף פירק חלק מהרכב, נהג בו ונטש אותו בכניסה לאבו גוש ונטל ממנו מכשיר טייפ ומשקפי שמש השייכים למתלונן.

בית המשפט קמא קבע, כאמור, כי שנת מאסר מתוך 14 חודשי מאסר שהוטלו על המערער בגין העבירות נושא גזר הדין הצטבר לעונש מאסר של 52 חודש שריצה המערער בגין תיק קודם.

בית המשפט קמא היה ער לברירת המחדל הקבועה בסעיף 45(ב) לחוק העונשין לפיה מי שנידון למאסר ולפני שנשא את כל מאסרו חזר ונידון למאסר, ירצה את עונשי המאסר בחופף זה לזה.

בית המשפט קמא החליט, ובצדק, שלא לחפוף את עונש המאסר נושא גזר הדין לעונש המאסר הקודם שהוטל על המערער אך נראה לנו כי החלטתו לצבור את מרבית תקופת המאסר (שנה), לעונש המאסר הקודם שהוא לתקופה ארוכה מצדיקה התערבות של ערכאת ערעור, גם אם לא קביעה שעונשי המאסר ירצו בחופף.

כך הם פני הדברים מבלי שאנו מתעלמים מעברו הפלילי של המערער בגין עבירות דומות ומחומרת מעשיו נושא גזר הדין, אך אנו מתחשבים בעובדה שזה מאסרו הראשון לקופה ארוכה שמרצה המערער לאחר שמאסרים קודמים היו לתקופות קצרות באופן משמעותי.

לאור כל האמור לעיל אנו מקבלים את הערעור וקובעים כי המערער ירצה 8 חודשים במצטבר לעונשי המאסר שאותם הוא מרצה בגין התיק הקודם (52 חודש) ובגין הפסקה שיפוטית של עבודות שירות (4.5 חודשים) ושישה חודשים יהיו חופפים לאותם מאסרים.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 60300-07-12 (בית משפט השלום בראשל"צ) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום כ"ב סיוון תשע"ה, 09/06/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

צבי דותן, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד